

## שבת דף לז

שאלה (מהדף הקודם): איבעיא להו: בגפת ובעצים - לא יתן עד שיגרוף, או עד שיתן את האפר

שהייה תנן – שאם גרוף וקטום מותר ואם לא, לא וכ"ש החזרה
או דילמא
החזרה - לא יתן, אבל שהייה מותר אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום, ומני - חנניה היא. דתניא, חנניה אומר: כל שהוא כמאכל בן דרוסאי - מותר לשהותו על גבי כירה, אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום;

ניסיון 2 לענות על השאלה: להבין תא שמע, דאמר רבי חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: לא שנו אלא על גבה, אבל לתוכה - אסור.

אם אי אמרת בשלמא להחזיר תנן - היינו דשני בין תוכה לעל גבה, -
אלא אי אמרת לשהות תנן - מה לי תוכה מה לי על גבה!

דחייה: מי סברת רבי חלבו ארישא קאי? אסיפא קאי ובית הלל אומרים אף מחזירין. ואמר רבי חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: לא שנו אלא על גבה, אבל תוכה - אסור.

ניסיון 3 לענות על השאלה תא שמע: שתי כירות המתאימות, אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ואינה קטומה - משהין על גבי גרופה וקטומה, ואין משהין על שאינה גרופה ואינה קטומה. ומה הן משהין?

בית שמאי אומרים: ולא כלום, עקר - דברי הכל לא יחזיר, דברי רבי מאיר, רבי יהודה אומר,
ובית הלל אומרים: חמין אבל לא תבשיל.

בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל.
בית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין.

אי אמרת בשלמא לשהות תנן; מתניתין מני - רבי יהודה היא, מתניתין מני? לא רבי יהודה ולא רבי מאיר.
אלא אי אמרת להחזיר תנן, אי רבי מאיר - קשיא לבית שמאי בחדא, ולבית הלל בתרתיה. אי רבי יהודה - קשיא גרופה וקטומה!

חזרה	שהייה	רבי מאיר
כולי עלמא - אסור	צריך גרופה או קטומה בית שמאי אוסר בית הלל מתיר בחמין ולא בתבשיל	
בית שמאי אוסר בית הלל מתיר	צריך גרופה או קטומה בית שמאי מתיר בחמין בית הלל מתיר בחמין ובתבשיל	ר' יהודה ומשנתינו לשהות תנן
בית שמאי אוסר בית הלל מתיר	מותר אפילו בלי גרופה או קטומה בית שמאי מתיר חמין בית הלל מתיר חמין ותבשיל	משנתינו להחזיר תנן

דחייה: לעולם אימא לך: להחזיר תנן, ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא, ופליג עליה בחדא. סבר לה כרבי יהודה בחדא - בחמין ותבשיל, ונוטלין ומחזירין. ופליג עליה בחדא - דאילו תנא דידן סבר: לשהות, ואף על פי שאינו גרוף וקטום, ורבי יהודה סבר: בלשהות נמי, גרוף וקטום - אין, אי לא - לא.

שאלה: איבעיא להו: מהו לסמוך בה?

תוכה וגבה - אסור, אבל לסמוך בה - שפיר דמי, או דילמא לא שנא?  
**ניסיון 1 לענות על השאלה: תא שמע: שתי כירות המתאימות, אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה וקטומה - משהין על גבי גרופה וקטומה**  
ואף על גב דקא סליק ליה הבלא מאידך. (זה סמוך לכירה שלא גרופה וקטומה)  
**דחייה: דילמא שאני התם - דכיון דמידליא שליט בה אוירא.**

**ניסיון 2 לענות על השאלה: תא שמע, דאמר רב ספרא אמר רב חייא: קטמה ונתלבתה - סומכין לה, ומקיימין עליה, ונוטלין ממנה, ומחזירין לה.**  
שמע מינה: לסמוך נמי, קטמה - אין, לא קטמה - לא.  
**דחייה: ולטעמיד נוטלין ממנה דקתני, קטמה - אין, לא קטמה - לא?**  
אלא: תנא, נוטלין משום מחזירין הכא נמי: תנא סומכין משום מקיימין.  
**דחייה לדחייה: הכי השתא! התם - נוטלין ומחזירין בחד מקום הוא, תנא נוטלין משום מחזירין. אלא הכא, סומכין - בחד מקום הוא, ומקיימין - בחד מקום הוא.**  
**תשובה לשאלה: מאי הוי עלה? - תא שמע: כירה שהסיקוה בגפת ובעצים - סומכין לה, ואין מקיימין אלא אם כן גרופה וקטומה. גחלים שעממו, או שנתן עליה נעורת של פשתן דקה - הרי היא כקטומה.**

**הלכה: אמר רבי יצחק בר נחמני אמר רב אושעיא: קטמה והובערה - משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן, ותבשיל שבישל כל צורכו.**  
**שאלה: שמע מינה: מצטמק ויפה לו מותר?**  
**תשובה: שאני הכא, דקטמה.**

**קושי: אי הכי, מאי למימרא?**  
**תירוץ: הובערה איצטריכא ליה, מהו דתימא: כיון דהובערה - הדרא לה למילתא קמייתא, קמשמע לן.**

**הלכה בשם ר' יוחנן: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: קטמה והובערה - משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו, ואפילו גחלים של רותם.**  
**שאלה: שמע מינה: מצטמק ויפה לו מותר.**  
**תשובה: שאני הכא דקטמה.**

**קושי: אי הכי, מאי למימרא? - הובערה אצטריכא ליה. - היינו הך!**  
**תירוץ: גחלים של רותם אצטריכא ליה.**

**הלכה בשם ר' יוחנן - גירסה 2: אמר רב ששת אמר רבי יוחנן: כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא בישל כל צורכו, עקר - לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן אפר. קסבר: מתניתין להחזיר תנן, אבל לשהות משהין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום.**  
**קושי: אמר רבא: תרווייהו תננהי,**

- לשהות תנינא: **אין נותנין את הפת בתוך התנור עם חשיכה, ולא חררה על גבי גחלים, אלא כדי שיקרמו פניה.** הא קרמו פניה - שרי.
- להחזיר נמי תנינא: **בית הלל אומרים: אף מחזירין.** ועד כאן לא קשרו בית הלל אלא בגרופה וקטומה, אבל בשאינה גרופה וקטומה - לא.  
**תירוץ: ורב ששת נמי - דיוקא דמתניתין קמשמע לן.**

**הלכה בשם ר' יוחנן - גירסה 3: אמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן: כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה תבשיל שבישל כל צורכו וחמין שהוחמו כל צורכן ואפילו מצטמק ויפה לו.**  
**קושי: אמר ליה ההוא מדרבנן לרב שמואל בר יהודה: הא רב שמואל דאמרי תרווייהו. מצטמק ויפה לו אסור!**

**תירוץ: אמר ליה: אטו לית אנא ידע דאמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: מצטמק ויפה לו אסור! כי קאמינא לך - לרבי יוחנן קאמינא.**  
**דעת ר' יוחנן - שהייה על גבי כירה שאינה גרופה וקטומה**

לפי רבה בר בר חנה	נתבשל כל צרכו	לא נתבשל כל צרכו
לפי רב ששת	הכל מותר	מותר
לפי רב שמואל בר יהודה	הכל מותר	אסור